

Värkesvreud

van Stimmes Magdalene

Och en ärm Värke brukt ens wat vresche Loff. Dat hammer jesenn op en Tour möm Rad van Strömp noo Ooßem. Mer koome an de Kapell vrbeej on wollde op Huus aan. Doo schtong doch waahaffisch e dick Värke an de Halteschtell on woor op dä Bus noo Krevel am waade. Mer sind avjeschpronge on wollde os dat Schpell ens aankiike. Doodrop veel däm Värke en, et kös joo och ens noo Lotem vaare on leep op die angere Sit van de Schtroot. Äver dat Waade jeveel em wal net, on et jeng janz jemütlich över dä Wääsch bes vör de Kapelledüür. Äver dä Dörpel woor wal e bettsche te hoch on die Düür wor tu. Dann koom et wier terück on bleef medde ope Schtroot shton. Mer hant dann beej Zens jeschellt on hant jevrocht: "es ösch e Värke loope jejange? Et schteet medde op de Schtroot on köss joo övervaare wäade; dat wüür doch te schaad, wo dat schon so dick es". - "Nää" seit Frau Zens, "mer hant al lang ke Värkes mier; jot mar ens noo Dorebusch vroore!" - Mer noo Dorebusch. Doo koom dä Buur ut de Schtall: "Es dat villeets Üür dicke Sau, die doo op de Schtroot schteet?" - Doo seit dä Buur: "Joo, dann es die mesch wal beejm Vuure avjehaue; die fengt dä Wääsch van selvs wier trück. Wat rescht ehr ösch dann so op. On dann es dat kin dicke Sau, dat es ene Eber!"

Boing! Doo wosse mer Bescheed. Mer hant os halv kapott jelacht, dat mer dat net jesenn hant. Näks Kier wöt äver bääter opjebaß! Dat es noo al e paar Jöörkes her, äver wenn mer duur Ooßem koome, denke mer emmer an die dicke Sau, die jarkin woor.....

